

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Yvony Svobodové a soudců JUDr. Jiřího Macka a Mgr. Jiřího Čurdy v právní věci

žalobce: **Bénéficielle, s. r. o.**, IČ 24676551
sídlem Praha 10, U Továren 256/14
zastoupený advokátem JUDr. Adamem Batunou
sídlem Praha 1, Panská 6

proti
žalovaným: 1/ **Mgr. Milan E.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupenému advokátem Mgr. Ing. Ladislavem Málkem
sídlem Praha 3, Sudoměřská 1550/6
2/ **Ing. Martin M.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Jaromírem Henyšem
sídlem Praha 7, Skalecká 357/17

o ochranu proti jednání nekalé soutěže, **k odvolání žalobce a žalovaného 1/** proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. prosince 2017, č. j. 32 Cm 76/2012-458

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a V. potvrzuje, ve výrocích I., III. a IV. zrušuje a věc se mu v tomto rozsahu vrací k dalšímu řízení.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 2/ na náhradu nákladů odvolacího řízení 26 039,20 Kč k rukám advokáta Mgr. Jaromíra Henyše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně vyhověl žalobě ve vztahu k žalovanému 1/ a uložil mu povinnost zaplatit žalobci 533 750 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), ve vztahu k žalovanému 2/ žalobu zamítl (výrok II.), žalovanému 1/ uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 297 904 Kč k rukám advokáta JUDr. Adama Batuny do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.), zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze 3 515 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.) a uložil povinnost žalobci zaplatit žalovanému 2/ na náhradu nákladů řízení 170 222,80 Kč k rukám advokátu Mgr. Jaromíru Henyšovi do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok V.).
2. Soud prvního stupně při rozhodování vyšel ze žaloby, kterou se žalobce původně proti třem žalovaným domáhal, aby jim byla uložena povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku ve výši 633 750 Kč, a to z titulu nekalosoutěžního jednání. Podáním doručeným soudem dne 17. prosince 2013 vzal žalobce žalobu zpět proti Ing. Janovi Šounovi do částky 100 000 Kč, neboť s tímto žalovaným se dohodl na smírném řešení. Soud usnesením ze dne 7. ledna 2014 č. j. 32Cm 76/2012 – 109 řízení zastavil ohledně částky 100 000 Kč a vůči žalovanému Ing. Janu Šounovi (původně označenému jako žalovaný 3/. Zároveň byla žalobci vrácena poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč. Předmětem sporu tedy zůstala částka 533 750 Kč a žaloba nyní směřuje proti Mgr. Milanovi E. a Ing. Martinovi M.
3. Žalobce tvrdil, že je obchodní společností zaměřující se na grantové poradenství, a to zvláště ve vztahu k dotačním fondům EU. Žalovaný 1/ a Ing. Jan Šoun jsou bývalými zaměstnanci žalobce. Žalovaný 2/ byl jednatelem a jediným společníkem společnosti Grant Help s. r. o., IČ: 27645240. Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 40 T 10/2009 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze byli žalovaní, a to Mgr. Milan E. (v tomto řízení žalovaný 1/ a Ing. Jan Šoun (dříve žalovaný 3/ shledáni vinnými ze spáchání trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 trestního zákoníku. Žalovaný 2/ (Ing. Martin M.) se dopustil pomoci k trestnému činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 10 odst. 1 písm. c/ trestního zákona a k § 128 odst. 2 trestního zákona. Žalobce se se svým nárokem na náhradu škody vůči žalovaným připojil řádně a včas k trestnímu řízení, přičemž soud jej v adhezním řízení odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále pak ve své žalobě žalobce popisuje skutečnosti vyplývající z rozsudku č. j. 40 T 10/2009, když z těchto skutečností vyplývá, že žalovaný 1/ inicioval vznik společnosti Grant Help s. r. o. a byl aktivní v její prospěch ještě před jejím založením, když od listopadu 2006 do prosince 2007 se přitom věnoval stejné agendě ve společnosti žalobce. Ve snaze nastartovat budoucí podnikání pak žalovaný 1/ dne 10. října 2006 vytvořil za společnost Grant Help s. r. o. na notebooku žalobce písemnou nabídku grantového poradenství pro tuzemské typy dotačních programů v oblasti dalšího vzdělávání zaměstnanců ČSOB a. s., na základě této nabídky pak společnost Grant Help s. r. o. smlouvu o poskytování poradenských služeb na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2007 uzavřela. Žalovaný 1/ takto úspěšně navázal spolupráci i se společností MONA Znojmo s. r. o. a vyhotovil nabídku grantového poradenství na notebooku žalobce pro Českou poštu s. p. V listopadu a prosinci 2007 dal žalovaný 1/ a Ing. Jan Šoun výpověď z pracovního poměru u žalobce a uzavřeli pracovní smlouvy se společností Grant Help s. r. o. s datem nástupu 1. února 2008, přičemž v mezidobí fakticky pracovali současně jak pro společnost žalobce, tak pro společnost Grant Help s. r. o. Všichni žalovaní, včetně Ing. Jana Šouna v zájmu jiného soutěžitele na úkor žalobce převedli několik zákazníků žalobce na společnost Grant Help s. r. o. Žalovaní zejména na úkor žalobce navázali smluvní spolupráci se společností UNIPAP a. s., když tuto zakázku v důsledku jednání žalovaných ztratil žalobce neboť po nabídce nižší ceny ze strany společnosti Grant Help s. r. o. byla dne 17. prosince 2007 uzavřena smlouva s UNIPAP a. s. společností Grant Help s. r. o. na stejný projekt. Žádost o dotaci byla podána dne 27. prosince 2007 dle agentury

Czech Invest a vzhledem k tomu, že byla úspěšná, společnost Grant Help obdržela na základě dvou faktur ze dne 1. října 2008 od společnosti UNIPAP a. s. odměnu 633 750 Kč bez DPH. Jednání Mgr. Milana E. tedy bylo od počátku motivováno snahou nastartovat konkurenční grantovou agenturu na úkor stávajícího zaměstnavatele – žalobce, a to s minimálními náklady a s využitím zázemí a techniky zaměstnavatele. Po dobu trvání pracovního poměru u žalobce využíval informace, ke kterým se dostal u žalobce, pro svou nově založenou společnost. Na tomto postupu byl dohodnut s žalovaným 2/, tedy s Ing. Martinem M., a zároveň získal pro společnost Grant Help s. r. o. spolupracovníky Ing. Škrobákovou a Ing. Jana Šouna a přemluvil je, aby získali pro společnost Grant Help s. r. o. klienty, na něž už měli kontakty a fakticky koordinoval jejich aktivitu. Žalobce především zdůraznil, že společnost žalobce a společnost Grant Help s. r. o. v době vzniku škody na straně žalobce si na trhu od ledna 2007 konkurovaly. Žalovaní poskytovali tytéž služby stejným klientům ve stejné době jak pro společnost žalobce, tak ve prospěch společnosti Grant Help s. r. o. Jejich činnost vedla k navázání smluvní spolupráce společnosti Grant Help s. r. o. se společností UNIPAP a. s., přičemž žalobce byl bezprostředně před odevzdáním fakticky dokončeného projektu. K aktivitám ve prospěch společnosti Grant Help využívali žalovaní a Ing. Jan Šoun zázemí a technické vybavení žalobce, stejně jako informace a kontakty, které získali u žalobce v rámci výkonu pracovní činnosti. S využitím interních informací žalobce, ke kterým měli žalovaní přístup, jeho know-how v oblasti poskytování grantového poradenství, seznamu stávajících a potenciálních klientů, jejich kontaktů, konkrétními informacemi týkajícími se jednotlivých rozpracovaných zakázek žalobce, o nichž se dozvěděli na základě jejich pracovního poměru k žalobci, připravili žalovaní žalobce o zisk. Z toho vyplývá, že žalovaní svým jednáním přebrali žalobci obchod prakticky před dokončením zakázky, čímž žalobce připravili o zisk z tohoto obchodu. Toto jednání žalovaných naplňuje všechny znaky generální klauzule dle ust. § 44 odst. 1 ObchZ, když jednání všech bylo jednáním soutěžním, bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže a bylo způsobilé přivodit újmu jinému soutěžiteli. Žalobce požaduje ušlý zisk ve výši 633 750 Kč (po částečném zpětvzetí žaloby 533 750 Kč), když výši této škody vyčísľuje žalobce jako ušlý zisk plynoucí ze závazkového vztahu, jenž byl uzavřen mezi společností Grant Help s. r. o. a zákazníkem žalobce. Náklady na dosažení tohoto zisku byly plně kryty žalobcem, přičemž tyto náklady využili žalovaní v souvislosti s přípravou zakázky pro společnost UNIPAP a. s. ve svůj prospěch. Proto žalobce požaduje, aby žalovaní tuto částku žalobci zaplatili.

4. Ve své obraně žalovaný 1/ Mgr. Milan E. namítal, že spáchání trestného činu dle rozsudku 40 T 10/2009 Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009 ještě neznámá, že by se tento žalovaný dopustil nekalosoutěžního jednání, a to z důvodu, že nejsou naplněny všechny znaky generální klauzule podle ust. § 44 odst. 1 obch. zák. Žalovaný má za to, že ve vztahu k žalobci nebyl soutěžitelem. Žalovaný 1/ dále namítal, že škodu, která je uplatněna, nelze vyčísľit způsobem, jak to učinil žalobce. V tomto odkazuje na trestní rozsudek a cituje, že to, o co společnost Econet CZ s. r. o. (právní předchůdce žalobce) na základě posuzovaných smluv přímo přišla, nelze bez dalšího považovat za škodu, neboť vedle ušlých příjmů by bylo třeba specifikovat i náklady s nimi spojené. Zároveň žalovaný vznesl námitku promlčení, neboť z výpovědi Ing. Šedivce vyplývá, že o uzavření smlouvy o dílo mezi společnostmi UNIPAP a Grant Help s. r. o. se dozvěděl v prosinci 2007. Žalobce v žalobě uvádí, že náhradu škodu v adhezním řízení uplatnil podáním ze dne 9. 6. 2009. Městský soud v Praze odkázal žalobce s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních rozsudkem č. j. 40 T 10/2009 ze dne 2. září 2009. Žaloba na náhradu škody byla podána dne 29. června 2011. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.
5. Ve své obraně žalovaný 2/ Ing. Martin M. uvedl, že žalobce zaměňuje odpovědnost žalovaného 2/ podle předpisů trestního práva s odpovědností podle příslušných předpisů civilního práva, resp. tyto odpovědnosti a podmínky jejich vzniku vzájemně staví na roveň. Zdůrazňoval, že pro naplnění skutkové podstaty zneužití informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2

trestního zákona není třeba, aby pachatel prospěch nebo výhodu pro sebe nebo někoho jiného získal a postačí, když jedná v úmyslu je získat. Prospěch či výhodu může získat jak pachatel, tak i někdo jiný. Vznik škody tedy není znakem trestného činu, z jehož spáchání byl žalovaný 2/ uznán vinným. Rozhodnutí o vině a trestu vůči druhému žalovanému tedy v žádném případě neznamená, že by žalobci skutečně vznikla škoda a že vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného 2/. V souladu s ust. § 135 o. s. ř. platí, že soud je v tomto civilním řízení vázán pouze výrokem trestního soudu o vině a trestu, nikoli však odůvodněním takto vydaného rozhodnutí, ze kterého žalobce vychází, a kterým se snaží prokázat vznik a existenci tvrzeného nároku. Žalovaný dále rozebírá, že náhradu škody požaduje žalobce proto, že společnou a nerozdílnou činností žalovaných, která měla spočívat v tom, že na úkor žalobce převedli několik zákazníků žalobce na společnost Grant Help s. r. o., a to mimo jiné i společnost UNIPAP a. s., která pak následně zaplatila společnosti Grant Help s. r. o. provizi ve výši 6,5 % z přidělené dotace za zpracování žádosti o poskytnutí dotace z fondu EU pro program ICT na místo toho, aby zaplatila provizi ve stejné výši ve prospěch žalobce. Dále pak žalovaný 2/ rozebírá, že jeho jednání nebylo, ani nemohlo být vůči žalobci jednáním soutěžním, když sám žalobce zároveň tvrdí v bodě 2 žaloby, že soutěžitelem vůči němu byla společnost Grant Help s. r. o. Žalovaný 2/ jako fyzická osoba v žádném směru nebyl soutěžitelem žalobce. V žalobě je dále uvedeno, že žalovaní jednali na úkor právního předchůdce žalobce v úmyslu získat výhodu pro společnost Grant Help s. r. o., a to s využitím technické podpory od společnosti žalobce. Žalovaný 2/ však jednal jako jednatel a společník společnosti Grant Help s. r. o. v souladu a se zájmy společnosti Grant Help s. r. o. a tím neporušil žádnou povinnost vůči žalobci. Kromě toho, že žalovaný 2/ nebyl soutěžitelem žalobce, jeho jednání nebylo způsobilé přivodit žalobci újmu, neboť jediným a skutečným důvodem, pro který společnost UNIPAP odmítla se žalobcem uzavřít smlouvu o dílo, byl jednak nepřiměřený cenový požadavek za zpracování projektu, jakož i nabídka kvalitnějších služeb ze strany společnosti Grant Help s. r. o. Dále žalovaný 2/ zdůrazňuje, že společnost Grant Help s. r. o. vystupuje v právních vztazích svým jménem a na svou vlastní odpovědnost. Pokud by tedy i došlo ke vzniku škody na straně žalobce, odpovědným subjektem za vznik této škody by podle ust. § 44 a násl. obch. zák. byla pouze tato společnost a nikoliv žalovaný 2/ jako fyzická osoba, která v těchto právních vztazích nevystupovala vlastním jménem a nejednala na vlastní odpovědnost. Pasivní legitimaci v tomto sporu tedy by měla nést společnost Grant Help s. r. o. a nikoliv žalovaný 2/. Věcně legitimovaný je ten, kdo podle hmotného práva je nositelem tvrzeného subjektivního práva a tvrzené subjektivní povinnosti, o níž soud v dané věci rozhoduje. Dále upozorňuje žalovaný 2/ i na to, že jak vyplývá z odůvodnění trestního rozsudku, projekt připravila a zpracovala pro společnost UNIPAP a. s. paní Ing. Ladislava Šrobáková. Dále žalovaný rozebírá, že nedošlo k porušení právní povinnosti, ani vzniku škody na straně žalobce, neexistuje příčinná souvislost mezi porušením povinnosti žalovaného 2/ a vznikem škody. Dále dovozuje, že osobou odpovědnou za uzavírání smluv s klienty žalobce byl její jednatel pan Ing. Robert Šedivec, který předmětnou škodu žalobci způsobil, neboť at' již vědomě či nevědomě jednal v rozporu s ust. § 194 odst. 5 obch. zák. a nejednal s péčí řádného hospodáře. Ten neuzavřel ústní ani písemnou smlouvu se společností UNIPAP a. s. a nezajistil řádné, včasné a kvalitní zpracování projektu pro společnost UNIPAP prostřednictvím zaměstnanců žalobce. Zároveň žalovaný 2/ vznesl námitku promlčení proti uplatněnému nároku, odkazuje na rozsudek NS ČR ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 26 Odo 1689/2005, podle něhož platí, že subjektivní promlčecí lhůta u náhrady škody běží ode dne, kdy se poškozený dozví o tom, že škoda vznikla a o tom, kdo za ní odpovídá. Přitom o škodě se poškozený dozví tehdy, když zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně i její rozsah. Není potřebné, aby znal přesnou výši škody, např. na základě odborného posudku, neboť soud z důvodu promlčení práva na náhradu škodu, jehož je dovoláváno, žalobu zamítne i v případech, ve kterých není ještě prokázána odpovědnost za škodu nebo výše škody. Přímou z tvrzení žalobce plyne, že o škodě a její rámcové výši se dozvěděl v prosinci roku 2007. Nárok v trestním řízení uplatnil žalobce 19. června 2009 s tím, že rozsudkem ze dne 22. prosince 2009, č. j. 40 T 10/2009 byl se svým nárokem odkázán na

řízení ve věcech občanskoprávních. Protože žaloba na náhradu škody byla žalobcem podána až dne 29. června 2011, nedošlo ke stavení promlčecí doby podle ust. § 112 o. z. Proto navrhl žalobu proti své osobě zamítnout.

6. Po provedeném dokazování vydal Městský soud v Praze dne 17. září 2014 rozsudek č. j. 32 Cm 76/2012-208, kterým žalobu zamítl. A to především z důvodu, že shledal důvodnou námitku promlčení ze strany žalovaných. Na základě odvolání žalobce ve věci rozhodoval Vrchní soud v Praze, který usnesením ze dne 17. února 2016, č. j. 3 Cmo 69/2015-253 odvoláním napadený rozsudek zrušil, neboť shledal, že námitka promlčení ze strany žalovaných důvodná není. Protože se soud prvního stupně s ohledem na právní názor, který zaujal, nezabýval nárokem žalobce, pokud jde o výši škody, příčinnou souvislost mezi tvrzenou škodou a jednáním žalovaných a nehodnotil důkazy v řízení provedené, postupoval odvolací soud podle ust. § 219a o. s. ř., napadený rozsudek zrušil a věc podle ust. § 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, ve kterém soud prvního stupně posoudí všechny předpoklady pro náhradu škody podle ust. § 373 a násl. ObchZ. Následně žalobce ve svých dalších podáních akcentoval, že civilní soud je vázán výrokem o deliktu i popisem skutku jej naplňujícího, že žalovaný 1/ svým jednáním do hospodářské soutěže nekalosoutěžně zasáhl (odkazuje např. na usnesení NS ČR z 15. ledna 2007, sp. zn. 32 Odo 1464/2006, rozsudek NS ČR ze dne 20. září 2010, č. j. 23 Cdo 2343/2009 NS ČR rozsudek ze dne 20. září 2010, sp. zn. 23 Cdo 2343/2009), proto jeho jednání lze posuzovat podle příslušných ustanovení o nekalé soutěži. Dále že oba žalovaní sledovali soutěžní záměr, tedy měli zájem na úspěchu společnosti Grant Help s. r. o. v soutěži, žalovaný 1/ zneužil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s. s cílem převést největší zakázku zaměstnavatele ve prospěch konkurenční společnosti, svého budoucího zaměstnavatele, z jeho strany došlo k porušení zákazu konkurence, výslovně zakotveného v pracovní smlouvě se společností Econet CZ s.r.o., jeho jednáním došlo ke zneužití majetku zaměstnavatele (notebook zaměstnavatele žalovaného č. 1) k přípravě materiálů (nabídka společnosti Grant Help, s. r. o. a návrh smlouvy o dílo) ve prospěch konkurenta zaměstnavatele, s minimálními náklady a s využitím zázemí a techniky zaměstnavatele. Žalovaný 2/ pak využil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s., jakož i výsledky práce konkurenční společnosti Econet CZ s. r. o. a následně předložil výrazně nižší cenovou nabídku za společnost UNIPAP a. s. Újmu na straně žalobce představuje převedení zakázky získané právním předchůdcem žalobce ve prospěch společnosti Grant Help, s. r. o. Protiprávní jednání spatřuje žalobce v tom, že společným jednáním žalovaných (zdokumentovaným mimo jiné i ve znaleckém posudku znalce Ing. F. Dvořáčka) bylo dosaženo převedení největší zakázky společnosti Econet CZ s. r. o. (pro společnost UNIPAP a. s.), za níž měl (nebýt protiprávního zásahu žalovaných) obdržet právní předchůdce žalobce společnost Econet CZ s. r. o. odměnu ve výši 10% z hodnoty dotace. Žalobce tak v důsledku jednání žalovaných ztratil zakázku bezprostředně před odevzdáním projektu v příčinné souvislosti s jednáním žalovaných. Pokud jde o požadovanou výši škody, žalobce rovněž vycházel z posudku znalce Ing. F. Dvořáčka, který uzavřel, že náklady právního předchůdce žalobce v souvislosti se zakázkou UNIPAP a. s. nesla společnost Econet CZ s. r. o. a tyto i proplatila, za újmu je proto třeba považovat neuskutečněný příjem ponížený o předpokládané náklady na rozsah prací nezbytných k dokončení. Výslednou újmu, kterou znalec shledal, vyčísluje v hodnotě 926 250 Kč. Žalovaný 1/ opětovně zdůraznil, že podle ust. § 135 o. s. ř. platí, že soud v civilním řízení je vázán toliko výrokem trestního soudu o vině a trestu, nikoliv odůvodněním rozsudku ani postupem trestního soudu při hodnocení důkazů. Předmětem trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 40 T 10/2009 bylo několik dílčích skutků, které byly z hlediska trestně právní kvalifikace soudem posouzeny jako zneužití informací v obchodním styku, tedy nikoliv jako trestný čin nekalé soutěže podle § 149 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Celý spor mezi žalobcem a žalovaným patří do roviny pracovně právní. Žalovaný 1/, ani jako zaměstnanec nebyl nikdy v postavení, které by mu umožňovalo do soutěže mezi společnostmi Econet CZ s. r. o. a Grant Help s.r.o. nekalosoutěžně

zasáhnout. Žalovaný 1/ nebyl nikdy pověřen ze strany společnosti Econet CZ s. r. o. ke zpracování zakázky pro společnost UNIPAP a.s. Pověřen touto činností ani nemohl být, neboť je to mimo jeho odbornost. Žalovaný 1/ také nikdy nepředložil společnosti UNIPAP a. s. výhodnější cenovou nabídku, než tu, kterou předložila společnost Econet CZ s. r. o. Dále žalovaný 1/ dovozuje spoluzavinění žalobce, neboť od schůzky v červnu 2007 do prosince 2007 nebyla uzavřena smlouva mezi společnostmi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s. Ačkoliv žalobce tvrdí, že vše ohledně vztahu se společností UNIPAP a.s. spadalo do gesce Ing. Jana Šouna, tak do jeho pracovní náplně nepochybně nespádalo uzavírání obchodních smluv. Dále tvrdí, že chybí příčinná souvislost mezi domnělým porušením právní povinnosti a škodlivým následkem. Žalobce po celou dobu soudního řízení nedoložil, že projekt (plnou žádost o dotaci pro společnost UNIPAP a. s.) skutečně zpracoval, resp. že jej vůbec byl schopen zpracovat na takové úrovni, aby byl způsobilý k podpoře (tj. aby klient obdržel dotaci). Nicméně žalovaný 1/ se vyjádřil i k obsahu znaleckého posudku č. 1/16/2017 ze dne 8. června 2017, vyhotoveným Ing. Františkem Dvořáčkem, znalcem pro obor ekonomika, jeho hlavní výhrady jsou zaměřeny na tu skutečnost, že konstrukce definice ušlého zisku jako celkového neuskutečněného příjmu bez zohlednění jakýchkoliv nákladů, jejichž vynaložení vede (je nutné) k dosažení zisku je v rozporu již se samotnou doktrinální definicí zisku, jež je jako pojem definován jako rozdíl mezi výnosy a náklady. Ostatně sám znalec na straně jedné důrazně popírá jakoukoliv vazbu nákladů na předpokládané příjmy, avšak na druhé straně zohledňuje skutečnou rozpracovanost projektu, neboť celkový neuskutečněný příjem snižuje ve vazbě na skutečnou rozpracovanost projektu. Žalobce ani znalec pak neuvedli dle žalovaného 1/ jediný konkrétní důkaz, který by svědčil právě o tom, že dokument označený jako Podnikatelský záměr byl vytvořen společností Econet CZ s. r. o. Žalovaný 1/ tvrdí, že znalec Ing. František Dvořáček v rámci znaleckého posudku porovnával žádost o dotaci (podnikatelský záměr zahrnující též rozpočet) vypracovanou společností Grant Help s. r. o. ve stavu před jejím odevzdáním na Czech Invest s žádostí o dotaci ve stavu po jejím odevzdání společností Grant Help s. r. o. na Czech Invest. Tedy dle žalovaného 1/ není nikterak s podivem, že oba dokumenty vykazují podle znalce téměř 100% shodu, pokud jejich zpracovatelem byla tatáž společnost. Výše uvedené lze dle žalovaného 1/ shrnout tak, že k tomu, aby společnost Econet CZ s. r. o. mohl vzniknout jakýkoliv nárok na odměnu za zpracování jakéhokoliv projektu (zde žádosti o poskytnutí dotace pro společnost UNIPAP, a. s.), by muselo dojít k současnému splnění následujících podmínek. Společnost (UNIPAP a. s.) by se musela stát smluvním partnerem společnosti Econet CZ s.r.o. za účelem vypracování projektu (plné žádosti o dotaci včetně podnikatelského záměru), projekt by musel být společností Econet CZ s. r. o. zpracován – napsán, projekt by musel uspět v objektivní soutěži s ostatními projekty. V případě společnosti Econet CZ s. r. o. nebyla, a ani nemohla být naplněna ani jedna z podmínek. Společnost UNIPAP a. s. nevstoupila do smluvního vztahu se společností Econet CZ s. r. o. a společnost Econet CZ s. r. o. žádný projekt pro společnost UNIPAP nezpracovala.

7. Soud prvního stupně vzhledem k výslovnému tvrzení žalobce, že v tomto řízení žaluje z titulu nekalé soutěže, vycházel z právní úpravy upravené obchodním zákoníkem, neboť s ohledem na přechodná ustanovení zák. č. 89/2012 Sb. (dále o. z.), a to ust. § 3028 odst. 3 o. z. se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jakož i práva a povinnosti z nich vyplývající řídí dosavadními právními předpisy. Podle § 44 odst. 1 ObchZ nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje. Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména: a/ klamavá reklama, b/ klamavé označování zboží a služeb, c/ vyvolávání nebezpečí záměny, d/ parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, e/ podplácení, f/ zlehčování, g/ srovnávací reklama, h/ porušování obchodního tajemství, i/ dotěrné obtěžování, j/ ohrožování zdraví a životního prostředí. Dále soud prvního stupně vycházel z příslušných ustanovení obchodního zákoníku o náhradě škody podle ust. § 373 a násl. ObchZ. V této souvislosti soud konstatuje, že žalobce, ač byl v trestním řízení odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle ust. § 229 odst. 1

trestního řádu, (když podle tohoto zákonného ustanovení není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad, nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem), zvolil samostatnou žalobu z titulu nekalé soutěže. V rámci tohoto řízení je tedy soud vázán podle ust. § 135 o. s. ř. rozhodnutím o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal. Soud především zjišťoval, zda jsou naplněny znaky generální klauzule podle ust. § 44 odst. 1 obch. zák., zda se jedná o jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Teprve poté, co má soud za prokázané, že jsou kumulativně naplněny všechny znaky generální klauzule, zvažuje adekvátnost právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži, když jedním z nich je i požadavek na náhradu škody. Z trestního spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 40T 10/2009 soud prvního stupně zjistil, že v trestním řízení byli oba žalovaní pravomocně shledáni vinnými a odsouzeni pro spáchání trestného činu zneužívání informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 tr. zákona (resp. trestného činu ve formě pomoci k trestnému činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 10 odst. 1 písm. c/ trestního zákona k § 128 odst. 2 trestního zákona v případě žalovaného 2/ rozsudkem č. j. 40 T 10/2009 ze dne 22. prosince 2009 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, č. j. 4 To 62/2010, ze dne 13. ledna 2011.

8. Ze znaleckého posudku č. 1/16/2017 znalce Ing. Františka Dvořáčka, znalce z oboru ekonomika, specializace na hodnocení projektů a dotace ze dne 8. 6. 2017 a z výsledku tohoto znalce u jednání soud zjistil, že předmětem zkoumání znalce bylo porovnání dokumentů, nalezených v pracovním počítači přiděleném Ing. Janu Šounovi a žalovanému 1/ a jejich následné porovnání s výstupem, jenž byl odevzdán žalovaným 2/ agentuře Czech Invest. Dále posouzení otázky, zda společnosti Econet CZ s. r. o. vznikla škoda a v jaké výši. Znalec Ing. F. Dvořáček, provedl porovnání dokumentů nalezených a zkopírovaných z pracovních notebooků společnosti Econet CZ s. r. o. s plnou žádostí o dotaci, která byla odevzdána žalovaným 2/. Pokud jde o zpochybňování věrohodnosti podkladů pro vypracování znaleckého posudku a věrohodnosti znaleckého posudku znalce Ing. Františka Dvořáčka ze strany žalovaných, soud takový názor nesdílí. Soud prvního stupně svoje rozhodnutí na závěrech znalce Ing. Františka Dvořáčka, jako jednoho z dalších důkazů staví, neboť znalec Ing. František Dvořáček svůj posudek řádně vypracoval ve smyslu ustanovení § 8 a násl. zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Argumentace žalovaných není podložena žádnými konkrétními skutečnostmi, naopak znalec jasně a srozumitelně osvětlil, z jakých podkladů vycházel, všechny tyto podklady žalobce řádně předložil k důkazu, ve valné většině byly pořízeny v trestním řízení, popřípadě přímo vyžádány soudem. Pokud jde o jednotlivé znalecké posudky Ing. Jana Janka, který v rámci trestního řízení zkoumal data na počítačích, soud nemá důvod pochybovat o jejich věrohodnosti a dále je samostatně nehodnotí, neboť pro soud je podstatný výstup, který z dat zjištěných mimo jiné z posudku Ing. Jana Janka učinil znalec Ing. Dvořáček. Jiné (žalovanými předkládané) závěry jsou v rozporu s tím, co bylo zjištěno na základě dokazování jak v trestním řízení, tak v řízení tohoto soudu. Pokud pak jde o znalecký posudek, resp. obsah dokumentů nalezených a zkopírovaných znaleckým ústavem RAC, jejich zpochybňování ze strany žalovaných opět není podloženo žádným konkrétním důkazem a jedná se o ničím nepodloženou kritiku. Pokud se žalovaní dovolávají závěrů znaleckého posudku znalce Ing. Zdeňka Jelínka o tom, že veškerá komunikace prostřednictvím e-mailů a ICQ mohla být zmanipulována, tento závěr soud nepřijal, neboť jde o obecné zpochybnění jakékoliv elektronické komunikace a takovýto závěr nepřijal v konkrétním případě ani trestní soud. Soud se ztotožňuje s tím, co uvádí žalobce ve svém závěrečném návrhu, totiž že „znalec Ing. Dvořáček porovnával obsah zajištěných podkladů s podklady, které byly součástí spisu v této věci a s obsahem plné žádosti o dotaci, která byla odevzdána žalovaným 2/ přes Czech Invest, a jež byla za tímto účelem soudem vyžádána z agentury Czech Invest (rovněž

součástí trestního spisu ve věci 40 T 10/2009). Po posouzení obsahu dotčených dokumentů nalezených na počítačích společnosti Econet CZ s. r. o. znalec dovodil (shodně se závěry Městského soudu v Praze (v trestní věci vedené pod sp. zn. 40 T 10/2009), že dokumenty nalezené znaleckým ústavem RAC a znalcem Ing. Janem Jankem vykazují shodu a bezprostředně souvisejí s žádostí společnosti UNIPAP a. s. o finanční podporu v rámci operačního programu ICT v podnicích, název projektu: implementace nového IS – UNIPAP a. s. Znalec shledal, že podnikatelský záměr nalezený na počítačích Econet CZ s. r. o. byl téměř shodný s podnikatelským záměrem odevzdaným na agenturu Czech Invest společností Grant Help, s. r. o. Rozdíly mezi oběma dokumenty nelze považovat za závažné a pro hodnocení žádosti za významné. Práce na plné žádosti, podnikatelském záměru a rozpočtu byly zásadní měrou (z 95%) zpracovány ve společnosti Econet CZ s. r. o. Tyto byly převzaty do společnosti Grant Help, s. r. o. a odevzdány jako práce této firmy. Znalec shledal, že činnosti při zpracovávání plné žádosti o dotaci, podnikatelský záměr i rozpočet byly ve společnosti Econet CZ s. r. o. zpracovány, odměna však nemohla být vyplacena. Toto je možno hodnotit jako újmu, která vznikla nemožností projekt dokončit, „finalizovat“ a elektronicky odeslat. Náklady právního předchůdce žalobce v souvislosti se zakázkou UNIPAP a. s. nesla společnost Econet CZ s. r. o. a tyto i proplatila, za újmu je proto třeba považovat neuskutečněný příjem ponížený o předpokládané náklady na rozsah prací nezbytných k dokončení. Výslednou újmu znalec vyčísluje v hodnotě 926 250 Kč.

9. Na základě provedení dokazování a zhodnocení důkazů podle ust. § 132 o. s. ř. dospěl soud k závěru, že žalovaný 1/ byl původně zaměstnancem žalobce (od 1. března 2006 do konce roku 2007) a posléze zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. (od 1. února 2008). Žalovaný 2/ byl jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. Soud prvního stupně shodně se závěry trestního soudu má za prokázané, že Mgr. Milan E. (a Ing. Jan Šoun) jako zaměstnanci společnosti Econet CZ s. r. o., zabývající se poradenstvím v zajišťování dotací pro zákazníky z fondů Evropské unie, a to konkrétně i pro společnost UNIPAP a. s., zneužili svého postavení, znalostí a informací získaných ve společnosti Econet CZ s. r. o. ve prospěch společnosti Grant Help s. r. o. Konkrétně pak Mgr. Milan E. zprostředkoval nabídku společnosti UNIPAP a. s., která již několik měsíců poskytovala grantové poradenství společnosti Econet CZ s. r. o., která již měla pro společnost UNIPAP a. s., projekt hotový cca z 95 %. Takto společnost Econet CZ s. r. o. ztratila zakázku od společnosti UNIPAP a. s. v okamžiku bezprostředně před dokončením projektu a uzavřením smlouvy. Žalovaný 1/ Mgr. Milan E. se posléze stal zaměstnancem, společníkem a jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. Jednání Mgr. Milana E. bylo od počátku motivováno snahou nastartovat konkurenční grantovou agenturu na úkor stávajícího zaměstnavatele – žalobce, a to s minimálními náklady a s využitím zázemí a techniky zaměstnavatele. Po dobu trvání pracovního poměru u žalobce využíval informace, ke kterým se dostal u žalobce pro svou nově založenou společnost. Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud jednání žalovaného 1/ posoudil jako jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže. Soud prvního stupně vyhodnotil, že žalovaný 1/ aktivně jako fyzická osoba mající zájem na úspěchu společnosti Grant Help s. r. o. v soutěži, využil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s. s cílem převést zakázku zaměstnavatele ve prospěch konkurenční společnosti, svého budoucího zaměstnavatele a společnosti, ve které se stal v budoucnosti i společníkem a jednatelem. Z jeho strany došlo i k porušení zákazu konkurence, výslovně zakotveného v pracovní smlouvě se společností Econet CZ s. r. o. Zneužil i majetek svého zaměstnavatele, když pracovní notebook používal v pracovní době k přípravě materiálů (nabídka společnosti Grant Help, s. r. o. a návrh smlouvy o dílo). Takto popsany skutkový stav soud zjistil z výslechu Pavla Rozmana, Roberta Šedivce, Tomáše Nováka, a zejména pak ze znaleckého posudku zpracovaného Ing. Františkem Dvořáčkem, znalcem pro obor ekonomika, který se podrobně a dle soudu vyčerpávajícím způsobem vypořádal i z otázkou výše ušlého zisku. Soud neakceptoval výhrady žalovaných k tomuto znaleckému posudku a konstatoval, že znalec svůj posudek opatřený doložkou podle ust. § 127a o. s. ř. řádně vypracoval ve smyslu ustanovení

§ 8 a násl. zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Je z něj zřejmý popis zkoumané problematiky, souhrn skutečností, k nimž bylo přihlédnuto (nález) i výčet otázek, které bylo třeba zodpovědět, a rovněž srozumitelné odpovědi na tyto otázky (posudek). Posudek byl podán přesvědčivě a bez logických rozporů, jeho závěry znalec obhájil i při výsledku před soudem. Po odborné stránce mu tak nelze ničeho vytknout. Soud prvního stupně vyhodnotil, že znalec byl ve svých závěrech konzistentní a přesvědčivý. Podstatná pro soud byla zejména i ta skutečnost, že tento znalec převážně vycházel z podkladů získaných v trestním řízení, jak již rozebráno shora, podklady pro vypracování posudku se nepodařilo žalovaným znevěrohodnit. Soud z tohoto znaleckého posudku vycházel i pro zjištění výše škody. Pokud jde o způsobenou škodu, bylo zjištěno protiprávní jednání žalovaného 1/, popsané shora, vznik škody a příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného 1/ a vznikem škody. Proto soud shledal, že je ve vztahu k tomuto žalovanému žaloba podána po právu. Soud nezjistil, že by se poškozený podílel na vzniku škody ve smyslu ust. § 376 ObchZ, neshledal ani žádné okolnosti vylučující odpovědnost žalovaného 1/ za způsobenou škodu. Pokud jde o žalovaného 2/, soud prvního stupně dospěl k závěru, že není v tomto řízení věcně pasivně legitimovaný. Tento závěr opírá soud o tu skutečnost, že v době, kdy došlo ke spornému jednání (zejména druhá polovina roku 2007), byl žalovaný 2/ společníkem, a také statutárním zástupcem (jednatel) společnosti Grant Help s. r. o. Proto je jeho jednání přičitatelné této společnosti, jejímž jménem žalovaný 2/ jednal a která získala prospěch získáním předmětné zakázky, na kterou nemusela vynaložit téměř žádné úsilí, neboť byla z 95% zhotovena. Společnost Grant Help s. r. o. byla v přímém konkurenčním vztahu vůči žalobci. Byť tedy byl žalovaný 2/ jako fyzická osoba pravomocně odsouzen za skutkově obdobné jednání, které bylo předmětem jak trestního, tak i civilního řízení, je soud toho názoru, že primárně byla s žalobcem v soutěžním vztahu společnost Grant Help s. r. o., za kterou žalovaný jako statutární zástupce jednal. Proto soud ve vztahu k žalovanému 2/ žalobu jako nedůvodnou zamítl. Soud žalobě vyhověl ve vztahu k žalovanému 1/ v plném rozsahu.

10. Soud přiznal žalobci náhradu jím účelně vynaložených nákladů, a to v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož tomu účastníku, který měl ve věci úspěch, soud přizná náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, a to ve vztahu k žalovanému č. 1 (výrok III). Soud zohlednil, že ke dni 7. května 2013 byla nálezem Ústavního soudu ze dne 17. dubna 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb. o paušálních sazbách výše odměny za zastupování advokátem a odměnu za zastupování lze určit ve smyslu ust. § 151 odst. 2, věta za středníkem, o. s. ř. podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, tj. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).
11. Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalobce a žalovaný 1/, žalobce v rozsahu výroků II., III. a V., žalovaný 1/ napadl rozsudek v rozsahu výroků I., III. a IV. Žalobce jako odvolací důvod uvedl, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V doplnění odvolání žalobce uvedl, že nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně o nedostatku věcné pasivní legitimace žalovaného 2/. Žalovaný 2/ je fyzická osoba, která se účastní hospodářské soutěže, skutečnost, že není podnikatel, na tom nic nemění, rozhodující je podle žalobce soutěžní záměr, a ten zde u žalovaného 2/ nepochybně existuje. I když žalovaný 2/ byl v trestním řízení odsouzen za zneužití informací v obchodním styku (resp. pomoc k takovému trestnému činu), nic nebrání tomu, aby jeho jednání mohlo být současně posouzeno jako nekalosoutěžní ve smyslu ust. § 44 odst. 1 ObchZ. Žalobce rovněž poukázal na to, že ve výroku III. soud prvního stupně přiznal žalobci proti žalovanému 1/ náhradu nákladů řízení, tu ovšem vyčíslil v nesprávné výši. Tyto náklady měly podle rozsudku činit 297 904 Kč, správná výše je ovšem 352 884,40 Kč. Žalobce proto navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně byl ve výroku

II. změněn tak, že žalovaný 2/ je povinen zaplatit žalobci 533 750 Kč společně a nerozdílně se žalovaným 1/ do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, aby rozsudek soudu prvního stupně byl ve výroku III. změněn tak, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 352 884,40 Kč k rukám advokáta JUDr. Adama Batuny do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, aby byl rozsudek soudu prvního stupně změněn ve výroku V. tak, že žalovanému 2/ se vůči žalobci náhrada nákladů řízení nepřiznává a aby žalovaným 1/ a 2/ byla uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení k rukám advokáta JUDr. Adama Batuny do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

12. Žalovaný 1/ jako odvolací důvod uvedl, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a napadený rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalovaný 1/ s ohledem na rozsáhlou popisnou část rozsudku nepovažuje za účelné v rámci podaného odvolání znovu průběh řízení rekapitulovat. Žalovaný 1/ nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že ohledně jeho osoby došlo k naplnění znaků generální klauzule nekalé soutěže podle ust. § 44 odst. 1 ObchZ. Žalovaný 1/ setrval na tom, že ani jako zaměstnanec nebyl nikdy v postavení, které by mu umožňovalo do soutěže jakkoli nekalosoutěžně zasáhnout. Mezi žalobcem a žalovaným 1/ tedy nikdy nebyl soutěžní vztah. Soud prvního stupně jen převzal závěry trestního soudu, avšak nevzal v potaz, že předmětem trestního řízení bylo několik dílčích skutků, ne však trestný čin nekalé soutěže. Soud prvního stupně také pochybil v tom, že se nezabýval a nehodnotil otázku spoluzavinění poškozeného. Také se nijak věrohodně nevypořádal s argumenty žalovaného 1/ ohledně nepoužitelnosti znaleckého posudku. Žalovaný 1/ poukázal na to, že znalec ve znaleckém posudku dospěl k závěru, že ušlý zisk je roven výši celkového neuskutečněního příjmu, přičemž konstatoval, že zde neexistuje vztah mezi náklady vznikajícími při zpracování projektu a předpokládanými příjmy. Žalovaný 1/ předně považuje otázku konstrukce způsobu určení ušlého zisku za otázku právní, která znalci nepřísluší řešit, jednak má za to, že konstrukce definice ušlého zisku je v rozporu již se samotnou doktrinní definicí zisku. Žalovaný 1/ proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, event. aby rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne a žalobci uloží uhradit žalovanému 1/ náklady řízení.
13. Žalovaný 2/ k odvolání žalobce uvedl, že odvoláním napadené výroky, zejména pak výrok II., jsou plně v souladu s platnou právní úpravou, jakož i judikaturou vyšších soudů. Otázka, zda se lze s úspěchem domáhat žalobou na náhradu škody z titulu nekalosoutěžního jednání společnosti plnění i vůči jednateli této společnosti byla vyřešena v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 8. října 2002 sp. zn. 38/2001, a to tak, že žaloba o úhradu zadostiučinění v penězích není důvodná vůči jednateli společnosti, který sám v pozici soutěžitele ve vztahu k žalobci nebyl. Zde soutěžitelem žalobce, který měl mít údajný ekonomický prospěch z jednání žalovaného 2/, byla společnost Grant Help, s. r. o., nikoli žalovaný 2/ jako fyzická osoba. Žalovaný 2/ je dále přesvědčen, že nejsou dány ani další důvody pro vyhovění žalobě, když nebyly naplněny základní znaky nekalosoutěžního jednání ze strany žalovaného 2/ a ani základní podmínky pro vznik odpovědnosti za škodu ze strany žalovaného 2/. Jednání žalovaného 2/ nebylo jednáním soutěžním a nebylo způsobilé přivodit újmu jinému soutěžiteli. Žalobce v řízení neprokázal, že by ze strany žalovaného 2/ došlo k porušení nějaké právní povinnosti, ať již smluvní nebo zákonné, a tedy zde nemohla být ani příčinná souvislost mezi porušením povinnosti žalovaného 2/ a vznikem škody. Žalobce rovněž neprokázal zavinění žalovaného 2/. Žalovaný 2/ proto navrhl, aby bylo odvolání žalobce zamítnuto, napadené rozhodnutí bylo potvrzeno a žalovanému 2/ byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení.
14. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné jen zčásti, odvolání žalovaného 1/ je důvodné.

15. Odvolací soud má shodně se soudem prvního stupně za to, že žalovaný 2/ není v tomto řízení věcně pasivně legitimován, neboť v době kdy došlo ke spornému jednání (druhá polovina roku 2007), byl žalovaný 2/ společníkem a statutárním orgánem (jednatel) společnosti Grant Help s. r. o., a proto je jeho jednání přičitatelné této společnosti, jejímž jménem žalovaný 2/ jednal, a která získala prospěch z předmětné zakázky, na kterou nemusela vynaložit téměř žádné úsilí, neboť byla z 95 % zhotovená. Byla to společnost Grant Help s. r. o., kdo byl v přímém konkurenčním vztahu vůči žalobci. Třebaže tedy byl žalovaný 2/ jako fyzická osoba pravomocně odsouzen za skutkově obdobné jednání, které bylo předmětem jak trestního, tak i civilního řízení, dospěl soud prvního stupně a i soud odvolací k závěru, že primárně byla v soutěžním vztahu se žalobcem společnost Grant Help s. r. o., za kterou žalovaný 2/ jako jednatel vystupoval. Proto byla žaloba proti žalovanému 2/ soudem prvního stupně zamítnuta a odvolací soud s tímto závěrem souhlasil. Pak ovšem nelze bez další akceptovat závěr soudu prvního stupně ve vztahu k žalovanému 1/. I v případě žalovaného 1/ se totiž jednalo o fyzickou osobu, nepodnikatele, žalovaný 1/ byl do konce roku 2007 zaměstnancem žalobce, od 1. února 2008 se stal zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. a posléze se stal společníkem a jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. Žalovaný 1/ byl v trestním řízení shledán vinným ze spáchání trestného činu zneužití informací v obchodním styku podle ust. § 128 odst. 2 trestního zákona. Žalovaný 2/ se dopustil pomoci k trestnému činu zneužívání informací v obchodním styku podle ust. § 10 odst. 1 písm. c/ trestního zákona a k ust. § 128 odst. 2 trestního zákona. Odvolací soud je toho názoru, že ani odsouzení za trestný čin zneužití informací v obchodním styku (tím méně pak pomoc k tomuto trestnému činu) nezakládá bez dalšího nekalosoutěžní jednání žalovaného 1/, ostatně za tento trestný čin (§ 149 trestního zákona) nebyl nikdo z obžalovaných souzen, tím méně odsouzen. Jestliže soud prvního stupně zamítl pro nedostatek věcné pasivní legitimace žalobu proti žalovanému 2/, neboť ten byl jednatelem společnosti Grant Help s. r. o. a nikoli soutěžitelem žalobce, nelze bez dalšího akceptovat závěr soudu prvního stupně, že žalovaný 1/, který byl původně zaměstnancem žalobce, pak zaměstnancem společnosti Grant Help s. r. o. a posléze jejím jednatelem, tedy také nikoli soutěžitelem, se měl podle soudu prvního stupně dopustit jednání, které bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, když měl jako fyzická osoba zájem na úspěchu společnosti Grant Help s. r. o. v soutěži, využil znalosti o cenových podmínkách spolupráce mezi Econet CZ s. r. o. a UNIPAP a. s. s cílem převést zakázku zaměstnavatele ve prospěch konkurenční společnosti, svého budoucího zaměstnavatele. Z jeho strany došlo k porušení zákazu konkurence. K tomu je ovšem třeba uvést, že porušení zákazu konkurence není totéž, co nekalá soutěž. Přejmout bez dalšího nelze ani závěr soudu prvního stupně, že zde bylo zjištěno protiprávní jednání žalovaného 1/, vznik škody a příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného 1/ a vznikem škody. Tento závěr je příliš stručný a není z něj patrné, jaký je základní rozdíl mezi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ (proti kterému byla žaloba zcela zamítnuta), jak se soud prvního stupně vypořádal s tím, že žalovaný 1/ jako nejprve zaměstnanec žalobce a pak zaměstnanec společnosti Grant Help s. r. o., který také (jako žalovaný 2/) nebyl soutěžitelem žalobce (tím byla společnost Grant Help s. r. o.), se dopustil nekalosoutěžního jednání. Závěr soudu prvního stupně, pokud jde o žalovaného 1/ je neúplný, a tím nesprávný. Není jisté vyloučeno, aby se i bývalý zaměstnanec dopustil jednání nekalé soutěže, ale pravděpodobně by se mohlo jednat o porušení obchodního tajemství. To však nebylo tvrzeno ani prokazováno.
16. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích II. a V. podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil, ve výrocích I., III. a IV. zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení, ve kterém se bude soud prvního stupně zabývat tím, zda jednání žalovaného 1/ naplnilo znaky skutkové podstaty nekalé soutěže a zda jsou také splněny předpoklady ust. 373 a násl. ObchZ pro náhradu škody. Pak znovu ve vztahu k žalovanému 1/ ve věci rozhodne. Rozhodne rovněž o nákladech řízení vůči tomuto žalovanému a také o nákladech odvolacího řízení.

17. Vzhledem k tomu, že pro žalovaného 2/ řízení končí, rozhodoval odvolací soud o nákladech odvolacího řízení tohoto účastníka a zavázal žalobce k jejich náhradě žalovanému 2/ ve výši 26 039,20 k rukám advokáta Mgr. Jaromíra Henyše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za dva úkony právní služby a dvě režijní náhrady, to vše se zvýšením o 21 % DPH. Celkem činí 26 039,20 Kč.

Poučení:

Proti potvrzujícím výrokům tohoto rozsudku je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Městského soudu v Praze s tím, že přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Proti zrušovacím výrokům tohoto rozsudku není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Praha 30. ledna 2019

JUDr. Yvona Svobodová v. r.
předsedkyně senátu